

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 5
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Рівне, 2022

УДК 159.9+316.6

Студентський дайджест. Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти – Випуск 5. – Рівне: РДГУ, 2022. – 143 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчі редактори:

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол № 5 від 23 червня 2022 р.)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

У дошкільному віці діти, які відають перевагу самотнім іграм, уникають контактів з оточуючими, не викликають занепокоєння у батьків. Однак, при більш уважному розгляді їхнього спілкування з однолітками, виявляється ряд потенційних труднощів: слабка ініціатива у стосунках з однолітками, несамостійність у вирішенні міжособистісних проблем, слабкий авторитет серед однолітків, низький рівень вербального спілкування. До семи років у них посилюються особистісні та соціальні труднощі, з'являється сором'язливість, боязкість, прагнення до самотності, низька самооцінка. Тому дуже важливим є злагоджена робота батьків та вихователів ЗДО для запобігання та подолання відчуття самотності.

Список використаних джерел

1. Бедан В. Б. Автономність і переживання самотності: емпіричний пошук співвідношення їх показників. *Проблема сучасної психології особистості*: зб. матеріалів наук.-практ. конф. молодих вчених та студентів, м. Одеса, 14 травня 2015 р. / ПНПУ ім. К. Д. Ушинського. Одеса: Ледарук, 2015. С. 103–109.
2. Валлон А. Психічний розвиток дитини. Москва: Просвіта, 2017. 195 с.
3. Голота Б. М. Самотність у життєвому світі особистості: соціокультурний вимір : дис. ...канд. філос. наук: 09.00.04 / Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. Харків, 2004. 17 с.
4. Левченко Л. Ю. Проблема самотності: гендерний контекст : автореф. дис. ... канд. філос. наук: 09.00.04 / Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2007. 20 с.
5. Максименко С. Д. Загальна психологія : навч. посіб. 3-є вид., перероб. та доп. Київ: Центр учб. літ., 2008. 272 с.
6. Мовчан М. М. Феномен самотності як проблема буття особистості в соціальному середовищі : автореф. дис. ... канд. філос. наук : 09.00.04. Київ, 2008. 16 с.
7. Савчин М. В., Василенко Л. П. Вікова психологія : навч. посіб. Київ: Академвидав, 2005. 360 с.
8. Саннікова О. П., Бедан В. Б. Функціональна спрямованість переживання самотності. *Проблема сучасної психології особистості*: зб. матеріалів наук.-практ. конф. молодих учених та студентів, м. Одеса, 18–21 травня 2017 р. / ПНПУ ім. К. Д. Ушинського. Одеса: Ледарук, 2017. С. 177–184.

УДК 159. 923

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ТРИВОЖНОСТІ

Павлушенко Анна, здобувач ОС «магістр»
спеціальності 053 «Психологія, 1 курс, РДГУ

Керівник: Кулакова Л. М., кандидат психологічних наук, доцент

Постановка проблеми. Дослідженню тривожності в останнє десятиріччя приділяється все більше уваги і піддається активному обговоренню серед вітчизняних та зарубіжних вчених. З одного боку, підкреслюється, що адекватний рівень тривожності надзвичайно важливий в емоційно-вольовій регуляції і, в цілому, є істотним внутрішнім чинником, що обумовлює формування адаптивного ресурсу зрілої особистості. З іншого боку, більшість авторів відзначають, що саме з високим рівнем тривожності пов'язані труднощі соціально-психологічної адаптації, формування адекватного уявлення про себе і свої особистісні якості у дітей молодшого шкільного та підліткового віку.

Науковці наголошують на такій важливій ознаці тривожності, як спрямованість у майбутнє (У. Макдаугал, С. Мадді, П. Тилліх, Ч. Рікрофт). Вченими виокремлено джерела тривожності: значуща людина (Г. Салліван, К. Хорні), внутрішньо-особистісні (Д. Мак Клеланд, Р. Мей, К. Роджерс, Е. Фром, К. Юнг), перинатальні (С. Гроф, О. Ранк). Зазначається, що тривожність є досить суб'єктивним феноменом, який має індивідуально значущі,

інтроспективні, поведінкові та фізіологічні прояви[2]. І. Кон, Л. Костіна, О. Мікляєва, Г. Прихожан та інші вважають, що тривожність, як стійка особистісна риса, формується тільки в підлітковому віці. Д. Бокум, Г. Крайг, Л. Мудрик, Х. Ремшмідт, І. Шаповаленко стверджують, що підлітковий вік характеризується нерівномірністю та суперечливістю розвитку як на міжіндивідуальному, так і на внутрішньоіндивідуальному рівні особистості. Вчені В.Москаленко, Г.Жаркова у своїх дослідженнях звертають увагу на те, що діти з підвищеною тривожністю відносяться до групи ризику виникнення неврозів, адитивної поведінки та емоційних порушень особи. Тривожна дитина має неадекватну самооцінку: занижену, завищену, суперечливу, конфліктну. Вона відчуває складнощі у спілкуванні, рідко проявляє ініціативу, поведінка з явними ознаками дезадаптації, інтерес до навчання знижений. Їй властива невпевненість, боязливість та наявність псевдокомпенсуючих механізмів [3].

Тому **метою дослідження** є теоретичні аспекти дослідження психологічного феномену тривожності.

Виклад основного матеріалу дослідження. У психологічному словнику тривожність – це індивідуальна психологічна особливість, яка полягає в підвищеній схильності відчувати занепокоєння в самих різних життєвих ситуаціях [4]. Термін «тривожність» використовують для позначення відносно стійкої індивідуальної схильності індивіда відчувати стан тривоги. Тривожність як риса особистості, або особистісна тривожність, не проявляється, безпосередньо, в поведінці [1]. Проте рівень тривожності визначають, виходячи з того, як часто і як інтенсивно в індивіда виникають постійні емоційні реакції. Вперше тривожність як психологічна проблема була порушена З.Фрейдом. Він дуже ретельно підходив до аналізу даного явища, неодноразово переглядав і уточнював свою концепцію – головним чином в тих її частинах, що стосуються причин і функцій тривожності. Вчений визначав тривожність як неприємне переживання, яке виступає попереджувальним сигналом небезпеки. Зміст тривожності – почуття неспокою і безпорадності. На його думку, тривожність виступає повторенням у наших фантазіях ситуацій, пов'язаних із випробуваними у минулому досвіді переживаннями безпорадності. Прообразом таких переживань є травма народження.

Тривожність характеризується трьома основними ознаками – специфічним почуттям неприємного; відповідними соматичними реакціями (посиленням серцебиття, пітливістю долонь); усвідомленням цього переживання.

Вчений розрізняв три основних види тривожності: 1)об'єктивну, викликану реальною зовнішньою небезпекою; 2)невротичну, викликану небезпекою невідомою й непевною; 3)моральну, визначену ним як «тривожність сумління» [5]. Проблема тривожності отримала подальший розвиток у руслі неофрейдизму, у роботах Г. Саллівана, К. Хорні та Е. Фромма. К. Хорні зазначає, що виникнення та закріплення тривожності пов'язане із незадоволенням провідних вікових потреб дитини (в міжособистісній безпеці, надійності), які набувають гіпертрофованого характеру. Вважаючи провідною мету розвитку людини – прагнення до самореалізації – К. Хорні оцінює тривогу як основну протидію цій тенденції. Найбільш значущим в роботах Хорні представляється саме виділення незадоволення потреби в міжособистісній безпеці, надійності як основного джерела тривожності – перш за все для дітей. Е. Фромм підкреслював, що основним джерелом тривожності, внутрішнього неспокою є переживання відчуженості, пов'язане з наданням людини про себе як про окрему особистість, відчуває у зв'язку з цим свою безпорадність перед силами природи і суспільства.

До складу тривожності входять поняття «тривога» і «страх». Страх – афективне (емоційно загострене) відображення у свідомості людини конкретної загрози для її життя і благополуччя. Тривога – емоційно загострене відчуття майбутньої загрози. Тривога, на відміну від страху, є не завжди негативним почуттям, оскільки вона може проявлятися і в радісному хвилюванні, і в хвилюючому очікуванні. І. Ясточкіна, досліджуючи проблему тривожності, звертає увагу на результати інших дослідників, які підкреслюють, що тривога як емоційний стан – це реакція на різні (найчастіше соціально-психологічні) стресори, які характеризується:

– різною інтенсивністю (величина ситуативної тривожності може коливатися залежно від багатьох факторів);

- мінливістю у часі (емоційний дискомфорт пов'язаний з конкретною ситуацією);
- наявністю неприємних переживань напруженості, заклопотаності, занепокоєння, побоювання;
- вираженою активацією вегетативної нервової системи (прискорене серцебиття, підвищене потовиділення, розширення зіниць, поява сухості у роті, почастишання сечовипускання, почервоніння шкіри тощо) [6].

Б. Кочубей, О. Новікова наводять цікаві дані щодо динаміки тривожності впродовж усього життя людини: рівень тривожності різко підвищується після 11 років, після чого продовжує зростати, досягаючи свого максимуму до 20 років, а від 20 до 30 років поступово знижується [6]. У психологічній сфері тривожність проявляється у зміні рівня домагань особистості, зниженні самооцінки, впевненості у собі. Вченими відзначається зворотній зв'язок тривожності з такими особливостями особистості, як: соціальна активність, принциповість, сумлінність, прагнення до лідерства, рішучість, незалежність, емоційна стійкість, впевненість, працездатність, ступінь нейротизму та інтровертованість. Т. Кириленко наголошує на тому, що тривожність призводить до втрати людиною впевненості у своїх комунікативних можливостях, пов'язана із негативним соціальним статусом, формує конфліктні стосунки [4]. Окрім негативного впливу на здоров'я, поведінку та продуктивність діяльності, високий рівень тривожності несприятливо позначається і на якості соціального функціонування особистості. Тому вчені тривожність розглядають як джерело агресивної поведінки.

Серед психологічних причин тривожності можливе неадекватне сприйняття суб'єктом самого себе. Так, в дослідженнях доведено, що тривожність обумовлена конфліктною будовою самооцінки, коли одночасно актуалізуються дві протилежні тенденції – потреба високо оцінити себе, з одного боку, і почуття невпевненості – з іншого [6].

Л. Божович та М. Неймарк вважають, що тривожність є емоційним станом, який передбачає невпевненість у своїх силах та проявляється у ситуаціях, які характеризуються небезпекою для почуття власної гідності. Водночас цей стан супроводжується високим рівнем домагань. Л. Божович виділила адекватну й неадекватну тривожність [6]. Відповідно до цієї точки зору, критерієм справжньої тривожності виступає її неадекватність реальній успішності, реальному положенню індивіда в тій чи іншій області. Ч. Спілбергер виділяє два види тривожності: особистісну і ситуативну (реактивну).

Особистісна тривожність передбачає широке коло об'єктивно безпечних обставин, які містять загрозу (тривожність як риса особистості). Вона може розглядатися як особистісна риса, що виявляється в постійній схильності до переживань тривоги у будь-яких життєвих ситуаціях, у тому числі, і таких, які не мають об'єктивних причин до цього. Характеризується станом несвідомого страху, невизначеним відчуттям загрози, готовністю сприйняти будь-яку подію як несприятливу й небезпечну. Дитина, яка схильна до такого стану, постійно знаходиться в настороженому і пригніченому настрої, у неї виникають труднощі у контактах з навколишнім світом, який сприймається ним як страшний і ворожий.

Ситуативна тривожність, зазвичай, виникає як короткочасна реакція на яку-небудь конкретну ситуацію, об'єктивно загрозову людині. Даний стан може, виникати у будь-якої людини напередодні можливих неприємностей і життєвих ускладнень. Цей стан не тільки є цілком нормальним, але і відіграє свою позитивну роль. Він виступає своєрідним мобілізуючим механізмом, що дозволяє людині серйозно і відповідально підійти до вирішення виникаючих проблем. Ненормальним є зниження ситуативної тривожності, коли людина перед обличчям серйозних обставин демонструє безвідповідальність, що найчастіше свідчить про інфантильну життєву позицію, недостатню сформовану самосвідомість [1].

Висновки. Отже, явище тривожності – складний психологічний феномен. Тривожність – це індивідуальна особливість, що проявляється у стані підвищеної схильності відчувати неспокій у різних життєвих ситуаціях. У кожної людини існує свій оптимальний, або бажаний рівень тривожності – це, так звана, корисна тривожність, призначення якої – забезпечення безпеки. Основними проявами тривожності є рухове збудження, непослідовність у вчинках, нерідко надмірна цікавість і прагнення зайняти себе будь-якою діяльністю. Причинами

виникнення тривожності можуть бути: шкільна дезадаптація, перевтома, внутрішній конфлікт, емоційна вразливість, завищені вимоги до дитини, негнучка, догматична система виховання, при якій не враховуються власна активність дитини, її інтереси, здібності та схильності.

Список використаних джерел

1. Кириленко Т. С. Психологія: емоційна сфера особистості : навч. посіб. Київ: Либідь, 2007. 254 с.
2. Матохнюк Л. О., Шпортун О. М. Психологічні особливості прояву тривожності у підлітковому віці. *Психологія особистості*. 2020. Вип. 19. С. 157–163.
3. Москаленко В. В., Жаркова Г. В. Взаємозв'язок тривожності із рівнем самооцінки молодшого школяра. URL: <https://shag.com.ua/vzayemozvyazok-trivojnosti-iz-rivnem-samoocinki-molodshogo-shk.html>.
4. Психологічний тлумачний словник найсучасніших термінів. Харків: Прапор, 2009. 672 с.
5. Фрейд З. Страх і життя інстинктів. Інстинкти і їх доля. Москва, 1999. 432 с.

УДК 159. 922. 76

ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПСИХОФІЗИЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ

Пастушок Ірина, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 012 «Дошкільна освіта», 1 курс, РДГУ

Юрчук Олексій, кандидат педагогічних наук, доцент

Постановка проблеми. Проблема соціальної реабілітації дітей з психофізичними порушеннями є надзвичайно актуальною з погляду забезпечення благополучного самовідчуття та побудови позитивних відносин з навколишнім світом. Сьогодні її розв'язання здебільшого здійснюється з позицій нової філософії освіти, яка спрямовується на розкриття життєвого потенціалу кожної дитини. Це спонукає до пошуку інноваційних методів, ідей, прийомів розвитку дитини як творця свого життя. Особливе значення надається формуванню в них життєвих компетентностей засобами соціалізації. В такому сенсі дошкільна освіта гостро потребує перегляду парадигми соціально-реабілітаційного процесу з оновленням його змісту.

Згідно зі ст. 37 Закону України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» «...соціальна реабілітація (абілітація) спрямовується на оптимізацію і коригування ставлення інвалідів, дітей-інвалідів до своїх вад, становища в сім'ї та суспільстві, виховання у них навичок до самообслуговування, адаптацію в навколишньому середовищі...» [5]. При цьому Закон передбачає:

–забезпечення навчання з формуванням основних соціальних навичок, таких, як спілкування, особиста гігієна, пересування, самообслуговування і т.д.;

–приспосовування побутових умов до потреб осіб з психофізичними порушеннями, їх соціально-побутове обслуговування та влаштування;

–педагогічна корекція, що має на меті формування та підтримку навичок автономного проживання, безпечної поведінки, самоаналізу та позитивного сприйняття себе й оточуючих, захисту власних прав та інтересів, спілкування;

–забезпечення автономного проживання у суспільстві з необхідною соціальною, медичною, підтримкою, юридичним супроводом, побутовими послугами;

–ортезування, протезування, забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації,

–санаторно-курортне лікування згідно з медичними показаннями [5]. Попри накопичений теоретичний і практичний досвід, залишається багато питань, які потребують розв'язання окресленої проблеми.

Тому **метою дослідження** є теоретичний аналіз проблеми соціальної реабілітації дітей старшого дошкільного віку з психофізичними порушеннями.

ЗМІСТ

Частина 1.

ТЕОРЕТИКО-ЕМПІРИЧНИЙ КОНТЕНТ МОЛОДІЖНИХ ПОШУКІВ

<i>Безека Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	3
<i>Білковська Алла</i> ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ».....	5
<i>Біль Юлія</i> ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗГЛЯДУ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	8
<i>Буравцова Оксана</i> РОЛЬ РОЗВИВАЛЬНО - ІГРОВОГО СЕРЕДОВИЩА У СТАНОВЛЕННІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОМУ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	11
<i>Волошина Оксана</i> ЛЮБОВ ЯК ОСНОВА ПОБУДОВИ ПОДРУЖНИХ СТОСУНКІВ.....	13
<i>Гаврилюк Олена</i> ШЛЯХИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ СИЛИ ВОЛІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	16
<i>Гнівошевська Анастасія, Кулаков Руслан</i> ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРНЕТ-АДИКЦІЇ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	19
<i>Долганик Марія</i> ПРЕВЕНТИВНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	22
<i>Жовтанюк Ксенія</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРИЧИН ВИНИКНЕННЯ СТРАХІВ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	25
<i>Івасюк Павло, Корчакова Наталія</i> СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО ПОЗАШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ.....	29
<i>Коваленко Валентина</i> ВПЕВНЕНІСТЬ ТА РІШУЧІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	32
<i>Ковалець Антоніна</i> РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ У СТУДЕНТІВ.....	34
<i>Ковальчук Христина</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ НЕВПЕВНЕНОСТІ У СОБІ.....	36
<i>Ковтунович Єва</i> ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ЛЯЛЬКИ.....	39

<i>Кожарко Марія</i> ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ЕТНОПЕДАГОГІКИ.....	42
<i>Кошика Ілона</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СТРАХУ.....	45
<i>Крук Тетяна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ УЯВЛЕНЬ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
<i>Кучканова Вікторія, Хомич Іванна</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНФЛІКТІВ.....	52
<i>Левченя Валентина</i> ВПЛИВ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	54
<i>Мартюченко Катерина</i> ПСИХОЛОГІЧНОСОБЛИВОСТІ ТРИВОЖНОСТІ В ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	57
<i>Матеюк Олександр</i> СТРАТЕГІЇ САМОСТВЕРДЖЕННЯ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ.....	60
<i>Мельник Олександра, Безлюдна Валентина</i> ПСИХОЛОГІЧНУ СУТНІСТЬ ІНВЕКТИВНОЇ ЛЕКСИКИ.....	62
<i>Микитюк Вікторія</i> ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ КОРЕКЦІЇ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	64
<i>Нестерчук Оксана</i> ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	65
<i>Ничко Ангеліна, Юрчук Олексій</i> РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ.....	68
<i>Охота Ольга</i> ЕКСКУРСІЯ ЯК ФОРМА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	71
<i>Павлова Регіна</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ ПІДЛІТКІВ.....	72
<i>Павловська Катерина</i> САМОТНІСТЬ: ДІАГНОСТИЧНІ ОЗНАКИ ТА ХАРАКТЕР СОЦІАЛЬНИХ ДІЙ (ДОШКІЛЬНИЙ ВІК).....	74
<i>Павлушенко Анна</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ТРИВОЖНОСТІ.....	80
<i>Пастушок Ірина, Юрчук Олексій</i> ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПСИХОФІЗИЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	83
<i>Петрейко Юлія</i> ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	87

<i>Петрик Максим</i> АНАЛІЗ ПРОГЕННИХ РИЗИКІВ У МЕЖАХ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ ЗА ДАНИМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ ЗЕМЛІ (НА ПРИКЛАДІ КЛЮЧОВОЇ ДІЛЯНКИ «ЗАЛАЗЗЯ»).....	90
<i>Поліщук Валентина</i> ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ (теоретичний аспект).....	93
<i>Рибачек Софія</i> ФОРМИ НАВЧАННЯ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ.....	95
<i>Руденко Сергій</i> ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ.....	98
<i>Савсюк Валентин</i> ВИХОВАННЯ АЛЬТРУЇСТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ.....	100
<i>Сова Ярослава</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСІВ АКУЛЬТУРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ДО УМОВ ІНКУЛЬТУРАЛЬНОГО ПРОСТОРУ.....	102
<i>Сосонюк Олеся</i> ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЯЦІЇ І САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА.....	105
<i>Стеблюк Яна</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ.....	107
<i>Тимчак Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ КОГНІТИВНОЇ СФЕРИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ АУТИЗМОМ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	110
<i>Ушаков Михайло</i> ОСВІТНІЙ ЗАКЛАД ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ.....	112
<i>Федорук Іванна</i> ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.....	115
<i>Шершень Ангеліна</i> ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	117

Частина 2.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КРЕАТИВ: «СТУДЕНТСЬКИЙ ДАРУНОК УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ» (авторські казки)

<i>Боярчук Мар'яна</i> У ЄДНОСТІ СИЛА.....	124
<i>Грабовська Світлана</i> ВУЛИК.....	125
<i>Глушак Ольга</i> ПРО ОЛЕГА, ОЛЕНКУ ТА ДРАКОНА.....	126
<i>Демидчук Раїса</i> ВІДВАЖНІ ДРУЗІ.....	127

<i>Демчук Діана</i> КАЗКА ПРО НЕЗВИЧАЙНІ СКАРБИ І КРАСУ.....	128
<i>Ковалець Вікторія</i> РИБКА – ПОМІЧНИЦЯ.....	131
<i>Прокопчук Наталя</i> ЯК ОЛЕНЯТКО БІСКВІТИК ДОПОМОГЛО ВОВЧИКУ.....	133
<i>Свиридюк Марія</i> МАЛЕНЬКЕ ЗАЙЧЕННЯ (терапевтична казка для невпевнених дітей).....	134
<i>Шпак Яна</i> КАЗКА ПРО ДОБРОГО ПЕТРИКА.....	135
<i>Клімчук Марта</i> ГЕРОЇ ТАКОЖ ПЛАЧУТЬ.....	138

Наукове видання

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Упорядники:

проф. Павелків Р. В., проф. Корчакова Н. В.

Підписано до друку 23.06.2022 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 13,4. Замовлення № 27042015 Наклад 300

м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс (0362)62-03-97
e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта видавничої справи
ДК №270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

Студентський дайджест: зб. наук. матеріалів здобувачів вищої освіти. Вип. 5 / упоряд.:
Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова. – Рівне : РДГУ, 2022. – 143 с.